

Viszik az apjuk bádog csajkját... Az apjukét, aki messzi halálmezőkön, szennyes vízben uszkáló szártított zöld-séget kanalizott belőle s megőrizte, hazahozta a fia, a lánya számára, hogy az, idehaza a vérrel szerzett, vérevel védeti, Életével fizetett földön sóatlan, üres szeretet levest kanalizozon belőle...

A Pista, a Gyurka, a Böske, akiknek talán jobb is volna nem élni már... Hisz ugysem szeretnek élni... És ma már oly bizonyítatlan az Élet... ma még „mindennek ki van téve” az ember...

Szöke Sándor.

A mikófalvi passiójátékok.

Döcögve, pöfékelve kanyarog a kis vicinális, apró állomásokon álldogálunk sokáig. Már közel járunk Mikófalvához, mikor a kocsiba dr. Ehrenberg Peller, a mikófalvi jegyző száll fel egyik megállónál. Beszélgetésbe kezdünk, kérdéseimre készségesen ad felvilágosítást a passiójáték keletkezését és a játékkal összefüggő minden dolgot illetően. Elmondja, hogy ő orientalistának készült és így sokat foglalkozott a keleti népekkel, nyelvekkel és történelemmel. Amikor most egy éve idekerült Mikófalvára, az itteni környéket rendkívül alkalmasnak találta az Ur szenvedéseinek színrehozatalára. Hozzá is látott, hogy tervét megvalósítsa, ami bár most még szerény kérések között sikerült is.

A nagyarányu vállalkozás megindult, s talán nagyobb arányokban és gyorsabb tempóban, mint azt eredetileg tervezték. A gyorsaság persze a játékoknak nem vált előnyére. Minden nagyon friss még. Fehér a faragott gerenda, nedves a beton és kevésbé bibliaiak az emberek. Persze ez mindössze a kezdet nehézsége, a diadalmas kezdeté, mely hamar túl fog lendülni ezeken a nehézségeken.

A vasárnapi főpróbán meglátszott a szereplők igyekezete, lelkesedése. A játék tömegjelenetei igen hatásosak voltak, festői csoportok dicséretére váltak a rendezésnek. A színészi feladat meghaladta a játékosok erejét. Gábor Sándor, aki Krisztust alakítja, fejlődni fog és talán nemsokára tökéleteset fog nyújthatni. Igen intelligens fiatalember és minden igyekezet megvan benne. Pilátus: Kalivóda Kálmán, aki a betanításban, valamint az adminisztratív munkákban is élénk részt vesz, jól megállta helyét a színpadon is. A Kaifást megszemélyesítő Kovács Elemér játékában ígéretet kaptunk.

A passiójátékhoz külön zenét szerzett Szlatinay Sándor keleties motivumaival sok helyen kitűnően aláfesti a cselekményt. A scenikai részt Fejős Pál látja el, a díszleteket Pár József tervezte. A szöveget Peller írta, aki ügyesen alkalmazza a virágos keleti nyelvet.

A legfontosabb tragédia a kissé még fogyatékos előadásban is megrázóan hat. Lebilincselő az egyszerű emberek nyugodt játéka, gyönyörű magyar kiejtése.

1634-ben Oberammergau egyszerű földműves lakosai megfogadták, hogyha az Ur elveszi róluk a kolera-járványt, akkor tíz évenként megjelenítik a Megváltó szenvedéseit. 1922-ben Mikófalva egyszerű földműves lakói úgy látták, hogy a kifosztott, megsemmisített Magyarország helyzete nagyon hasonlít a koleravert Oberammergauhoz és elhatározták, hogy színrehozzák a Megváltó szenvedéseit, hogy megjavítsák népüket és megengeszteljék az Ur haragját „az romlott magyar nép erényében”. Istenes munkájuk a legnagyobb elismerést, támogatást érdemli az egész keresztény magyar társadalom részéről. Papp Remig.

Tinódi sir.

Résztesz az „Uj Élet” verspályázatán.

Siratom eadarul
Szétszabdalt hazámat.
Siratom elárvult,
Elveszett anyámat!
Siratom szüntelen,
Igazak bukását
Szüzi becsületnek
Sárba taposását!

Bolygok gondolatban
Nemes felvidéken,
Kincses szép Erdélyben
S más orzott vidéken.
Bolygok idegenné
Festett tündérkertben,
Gyászosan hervadó
Magyar ligetekben.

Keresem a multját
Brassónak, Pozsonynak,
Keresem a botját
Kemény fokosomnak.
Keresem sorstársát
Bujdosó magamnak,
Vakon száguldását
Féktelen haragnak.

Várom a mulását
Kegyetlen időknek,
Lágy elsimulását
Gondrágta redőknek.
Várom a magyarok
Merész ébredését
Kardtalan legények
Birokra menését.

Ugy szeretném hinni
Eljutunk odáig:
Megtesszük kurucok
Nagyszerű csodáit.
Poklok mélyéről, hogy
Kívágjuk magunkat
Széles örömkre
Kitárjuk kapunkat!

S letörjük a békót
Minden magyar rabról,
Elverjük a tolvajt
Kassáról, Aradról.
De a magyar áll még
Tunyán, lustán vár még
S minden szép reményünk
Könybefuló árnyék.

Siratom szüntelen
Igazak bukását,
Szüzi becsületnek
Sárba taposását.
Siratom eadarul
Szétszabdalt hazámat,
Siratom elárvult,
Elveszett anyámat!